

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πῶσα αἰτήσεις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνιῶν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργυρολῳ.

Συντάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Ἀὔριον ἐν τῷ « Ἀναγνωστηρίῳ » ὥραν 8ην μ. μ.
ἐμιλῆται ὁ κ. Μ. Ἀντύπας περὶ τῶν ἐκλογῶν καὶ τοῦ
πρώτου μέρους τοῦ προγράμματος.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

« Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνωτάτης κυριαρχίας ὑπάρχει ἐξαι-
ρέτως εἰς τὸ Ἔθνος. Οὐδὲν σωματεῖον, οὐδὲν άτομον
δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐξουσίαν μὴ προερχομένην ἐξ αὐ-
τοῦ τοῦ Ἔθνους. »

Αὐτὰ διατυπώνει τὸ Δημοκρατικὸν Πολίτευμα κα-
τὰ τὸ ὅποιον τὸ Ἔθνος καὶ ὄχι εἰς Μονάρχην ἢ εἰς Βα-
σιλεὺς εἶνε ὁ ἀνώτατος κυρίαρχος. — Αὐτὰ συμπεραίνει
καὶ πᾶς ἐχέφρων, διότι ἀληθῶς ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας
ἢ τῆς Μοναρχίας εἶνε θεσμὸς προκύψας εἰς ἀπρηχαιω-
μένης καὶ βαρβάρους ἐποχὰς καθ' ἃς οἱ ἰσχυρότεροι καὶ
σκληρότεροι μιᾶς ομάδος ἢ ἐνὸς λαοῦ ἤρχον καὶ ἐδασί-
λευον, καθ' ὅσον ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἐπροσόδευσε κατεῖδε
τὸ ἀτοπον καὶ ἀδίκον τοῦτο καὶ ὤρισεν ἵνα ὁ ἰκανώτερος
γίνεται κατ' ἐκλογὴν ἀρχῶν καὶ διοικητῆς λαμβάνων
τὴν δύναμιν ἢ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἔ-
θνους δικαιωμένου ὅταν θελήσῃ νὰ ἀφαιρῇ τὴν δοθεῖσαν
ἐξουσίαν. Τὰ οὕτως διεπόμενα πολιτεύματα ὠνομάστη-
σαν Δημοκρατικά καὶ καθιέρωσαν τὴν ἰκανότητα καὶ
τὴν ἀμιλλαν μεταξὺ τῶν πολιτῶν, κατήργησαν δὲ τὸ
κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν Ἀρχόντων, τοὺς δὲ Βασι-
λεῖς καθήρξαν καταργήσαντες τὸν λίαν ὀπισθοδρομικὸν
καὶ βάρβαρον αὐτὸν θεσμόν.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ Δημοκρατικὸν πολί-
τευμα ὑπάρχουσιν πολλαὶ ἀτέλειαι καὶ ἐλλείψεις, δὲν
βασίλευει δὲ καὶ ἐκεῖ πλήρης ἡ ἰσότης τῶν δικαιωμά-
των διὰ τοῦτο ἡ ἀνθρωπότης ἐπιζητεῖ ἀκαταπαύστως
νὰ καλλιεργήσῃ τὴν θέσιν τῆς ἰδρύουσα ἔτι μᾶλλον
φιλοφρονέουσαν καὶ ἔτι δικαιοτέρον πολίτευμα εἰς τοὺς

θεσμοὺς τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἁρμονίαν καὶ εὐτυ-
χίαν τῆς ἀπομακρυνομένη ἐκ τοῦ ἐγκλήματος καὶ πλη-
σιάζουσα εἰς τὸ « ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν ».
Τὸ πολίτευμα τοῦτο τὸ ὅποιον ἑκατομμύρια ὀπαδοὺς ἀ-
ριθμεῖ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, τὸ Πολίτευμα τοῦτο
τὸ ὅποιον δι' ἑκατοντάδων βουλευτῶν ἀντιπροσωπεύεται
εἰς ὅλα τὰ κοινοβούλια τοῦ Κόσμου εἶνε τὸ Σοσιαλι-
στικὸν καὶ καθόριτεν ὡς βάσιν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀ-
τόμων διατυπώσαν ταύτην ὡς ἐξῆς:

« Ἡ ἐλευθερία συνίσταται εἰς τὸ νὰ δύναται τις νὰ
πράττῃ πᾶν ὅτι δὲν βλάπτει τὸν ἄλλον (ὁ σὺ μισεῖς
ἐτέρῳ μὴ ποιήσεις) ὥστε ἡ ἐξάσκησις τῶν φυσικῶν δι-
καιωμάτων παντὸς ἀνθρώπου δὲν ἔχει ἄλλα ὅρια ἐμὴ
ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐξασφαλίζουσιν εἰς τὰ ἄλλα μέλη τῆς
Κοινωνίας τὴν ἀπόλαυσιν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων· τὰ
ὅρια ταῦτα μόνον ὑπὸ τῆς γενικῆς θελήσεως ὅλων δια-
γράφονται. »

Ἐπομένως τὸ Σοσιαλιστικὸν Πολίτευμα κατὰ τὸν
ἀνωτέρω ὄρισμόν τῆς ἐλευθερίας δὲν καταργεῖ μόνον τὰ
προνόμια Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ
κληρονομικὸν δικαίωμα τῆς περιουσίας ἀφαιρεῖ, καὶ τὴν
δύναμιν τοῦ χρήματος καταργεῖ καὶ μίαν Κοινωνικὴν τά-
ξιν καθορίζει ἐργαζομένην ἀνευ ἐξαιρέσεως καὶ ἀπολαμ-
βάνουσαν ἀνευ διακρίσεως· κατὰ τὸ πολίτευμα τοῦτο πᾶν
μέλος τῆς Κοινωνίας ἔχει δικαιώματα καὶ καθήκοντα,
ἔχει δικαίωμα μόλις γεννηθῆ νὰ τραφῇ νὰ ανατραφῇ νὰ
ἐκπαιδευθῇ εἰς μίαν τέχνην ἢ μίαν ἐπιστήμην, καὶ ἀφοῦ
ταῦτα τὰ δικαιώματα περιβληθῇ τότε καὶ τὸ μέλος
τοῦτο ὀφείλει γὰ ἐργαθῆ ὅπως τὰ αὐτὰ δώσῃ καὶ τοῦ-
το δικαιώματα εἰς τὰ ἄλλα τῆς Κοινωνίας μέλη.
Κατὰ τὸ πολίτευμα λοιπὸν τοῦτο πλοῦσιοι δὲν θὰ ὑ-
πάρχωσι οὔτε χατομέρηδες ἀλλ' οὔτε πτωχοὶ καὶ ἐγ-
κληματῆαι, ὅλα τὰ κακὰ καταργοῦνται καὶ ὅλοι οἱ ἄν-
θρωποι ἐξ ἴσου θὰ ἐργάζονται καὶ ἀδελφικῶς θὰ ἀλλη-
λοβοηθῶνται, οὕτως δὲ πληροῦται τὸ τοῦ Χριστοῦ ρη-
θὲν « καὶ ἐλευθεύεται ἡμέρα καθ' ἣ γενήσεται ἡ ἀνθρω-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΣΟΓΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ 55 Φ4 0014410049

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

πότης μία ποιμνη εις ην εις θα εινε ποιμην, η 'Αγάπη και η Δικαιοσύνη.»

«Οτι λοιπόν ο Σοσιαλισμός εινε αυτή η 'Αλήθεια, αυτή η Δικαιοσύνη και ότι ο διδάξας τούτον εινε ο Χριστός και ότι ολόκληρος εν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπεριέχεται τούτο εινε ἀναμφισβήτητον.

Ἐκεῖνο δι' ὅπερ ἀπεροῦμεν εινε τὸ πῶς και διὰ τίνων μέσων ὁ Σοσιαλισμός θὰ ἐπιτύχη και πῶς, ἀποτόμως ἐπιτυγχάνων συμφέρι η βαθυιδόν και διὰ συνθηκῶν; Ἀνεγείρων ὁηλαδὴ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰς Ἐργατικὰς τάξεις ἐκ τοῦ βορβόρου τῆς πείνας και ἀμαθείας και κρημνίζων ἀνεπαισθήτως και συνεχῶς τὸ χρέμα και τὴν Βασιλείαν θὰ φέρη αἰωνιδίως ἐν μέσῳ τῶν μειδιαμάτων τῆς Ἀνθρωπότητος τὸ ΤΕΛΟΣ τοῦ ΤΥΡΑΝΝΟΥ; — Τοῦτο θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἀποδείξωμεν διὰ διαλέξεων και διὰ τῆς «Ἀναστάσεως» προσεχῶς.

8,500.

Μερικοὶ κομματαρχίσκοι, ἐξ ἐκείνων μάλιστα οἵτινες, ὡς λέγουσιν, ἀνήκουσιν εις τὴν Λαϊκὴν μερίδα και οἱ ὀποιοὶ. ὡς διαδίδουσιν, δὲν ὤκνησαν ν' ἀνέλθωσιν μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ κ. Ρωμάνου και νὰ τοῦ ζητήσωσι συνεργασίαν και ἀλληλοβοήθειαν, ἵνα ἀποφύγωσι τὰς καθημερινὰς ἐπιθέσεις τῆς Κοινωνίας διὰ τὴν διαγωγὴν ἣν ἔδειξαν κηρύξαντες και πρὶν τῶν ἐκλογῶν και κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ἀμειλικτον πόλεμον κατ' ἡμῶν, διαδίδουσιν ὅτι τοῦτο τὸ ἔπραξαν διότι δὲν ἐμοιράσαμε μαζύ τους τὰ ὀξῆς ποσὰ τὰ ὀποῖα ἐλάβομεν; ἀπὸ τὸν κ. Βαλλιάνον 6,000 διὰ τοῦ Κυρίου Μ. — ἀπὸ τὸν κ. Κοσμετάτον 2,000 διὰ τοῦ Καγκελαρίου Β. — και 500 ἀπὸ τὸν Τζανετάκη ἐν ὄλῳ 8,500.

Ἡ ἀλήθεια εινε ὅτι ἐλάβομε μίαν ἑκατοντάδα ἀπὸ τὸν Α. Βαλλιάνον διὰ συνδρομὴν τῆς Ἀναστάσεως και μίαν ὑπόσχεσιν διὰ τοῦ κ. Μ. διὰ τι ποσὸν ὑπὲρ τοῦ Ἀναγνωστηρίου, ταῦτα δὲ ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐχεμυθείας, ὃν μὴ δυνηθέντες νὰ κρατήσωμεν, ἀπωλέσαμεν (ἀφοῦ μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἐλάβομεν) τὸν θησαυρὸν ὡς φαίνεται μὴ ἐκμαθόντες τὸν τρόπον τῆς ἐχεμυθείας τῶν κομματαρχίσκων, δυσκόλως θὰ εἰσαγάγωμεν εις τὰ θυλάκιά μας χρηματικὰ βοηθήματα πλουσιῶν και ὑποψηφίων.

Ἡμεῖς λοιπόν ἐκλαμπρότατοι ἀνθρωπίσκοι και παστρικότατα βρωμοτόμαρα τὴν ἐπαύριον τῶν ὑποσχέσεων ἐποιήσαμε ταῦτα γνωστὰ ἐνώπιον χιλίων ἀνθρώπων δημοσίᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Ἀναγνωστηρίου» μολονάτι εις οὐδένα ἔχωμε τὴν ἀνάγκην νὰ δώσωμε λογαριασμὸν τοῦλάχιστον διὰ τὴν «ἐσημερίδα μας».

Ἀλλὰ τίς ἐξῆλθε νὰ ἐλέγξη, καλῶς ἢ κακῶς ἀδιάφορον,

ἡμεῖς;

Οἱ Κομματαρχίσκοι ἐκεῖνοι οἵτινες χάριν τῶν ἰδίων συμφερόντων λησμονοῦντες και ἀξιοπρέπει αν και συμφείδησιν, ὠδήγησαν τὸν Λαὸν κατὰ ἑκατοντάδας ἄλλοτε μὲν εις τοὺς πόδας τοῦ Ἀφέντη Ρωμάνου ἄλλοτε εις τὸ μέγαρον τοῦ Ἀφέντη Κοσμετάτου και εις τὸ μέλλον τίς οἶδε ποῦ ἐτοιμάζονται νὰ τὸν ὀδηγήσουσι; τί τοὺς μέλλει; ἀρκεῖ νὰ γεμίξη ἢ τσέπη 5—6 Τραμπούκων, Ἐργολάβων, Κηφήνων, Ὑπαλλήλων και ἄς ἐξευτελιζέται και τὸ δυστυχημένο και κ α κ ὀ μ ο ι ρ ο π α ι δ ῖ και ὀ ἀ ν ὀ η τ ο ς και μ α γ κ ο ὀ φ η ς Λ α ὀ ς!

Καθάρατα, εἴθε ἄ τι μοι! ἐκ νεαρῆς ἡλικίας ὄσοι τολμάται νὰ νομίζετε ὅτι οἰοσδήποτε εἴτε δ α ἱ μ ω ν εἴτε Π λ ο ὀ σ ι ο ς εἴτε ἱ σ χ υ ρ ὀ ς εινε ἱκανὸς νὰ θίξη τὴν συνείδησιν μας οὔτε κἂν τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων μας ἀντι ὄλων τῶν ἑκατομυρίων τῆς ὕψηλίου! Πρὸς τὸ παρὸν ταῦτα.

ΚΛΕΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑΦΑΡΜΑΚΑ ;

Μάλιστα! κλέπτονται και τὰ φάρμακα, αἱ ἡμέραι τῶν ἐκλογῶν ἐν Ἑλλάδι ειναὶ ἡμέραι κακουργημάτων, ἀσυνειδησίας, σκληρότητος, λήθης ἱερῶν και ὀσίων.

Κατὰ τὰς ἐλευσινὰς ταῦτας ἡμέρας τὰ πλήθη μαινόμενα ἐκ τῆς μέθης ἦν τοῖς μεταδίδουσιν οἱ κομματάρχει προβαίνουσιν εις παντοειδεῖς ἀσχημίας και εις ἀκατανομάστους πράξεις. — Μία τῶν τοιούτων πράξεων εινε ἡ κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν διάρρηξις τοῦ Φαρμακείου τοῦ Ἰατροῦ κ. Διονυσίου Γεωργοπούλου ἐξασκούντος τὸ ἐπάγγελμά του εις τὸν Αἰγιαλὸν Σάμης. Κλέπται ἢ μᾶλλον ἀνθρωποὶ ὑπείκοντες εις πάθη και ἰδιωτικὰ συμφέροντα και ζητοῦντες ν' ἀπελάσωσιν ἐκ Σάμης τὸν Ἰατρὸν τοῦτον προέβησαν εις τὴν ἀνωτέρω πρᾶξιν καταγδύσαντες κυριολεκτικῶς τὸ Φαρμακείον του και ἀφαρπάσαντες και αὐτὰ τὰ ἐργαλεῖα και αὐτὰ τὰ φάρμακά του ἀπῆλθον ἀποκομίζοντας ἕνα αἰσχος τὸ ὀποῖον οἱ εὐγενεῖς κάτοικοι τῆς Σάμης οἱ φιλελεύθεροι χωρικοὶ τῆς πρέπει διὰ παντὸς τρόπου νὰ πετάξωσιν ἀπὸ τὸν ὑπερήφανον τόπον τους.

Ἡ «Ἀνάστασις» στιγματίζουσα τὴν ἀτιμον ταῦτην πρᾶξιν εὐχεται εις τοὺς ὑπερηφάνους Σαμαίους νὰ ἐξαλειφῶσι ταχέως τὸ στήγμα τοῦτο ἀποκαλύπτοντες και τιμωροῦντες τοὺς ἐνόχους, τὸν δὲ εὐγενέστατον και ὀφελιμώτατον διὰ τοὺς ἀδυνάτους και πάσχοντας Ἰατρὸν Γεωργόπουλον συμβουλεύει νὰ μὴ ἀποθαρρυνθῇ οὔτε ν' ἀπογοητευθῇ ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήτη τὸ φιλάνθρωπον ἔργον του ἱατρείων και παραμυθῶν τοὺς πτωχοὺς χωρικοὺς τῆς Σάμης οἵτινες οὐδόλως ἀνεμίχθησαν εις τὴν αἰσχρὰν ταῦτην πρᾶξιν ἦτις βαθεῖαν τοὺς ἀσῆκε θλιψὶν και μίαν προὐκάλεσε γενικὴν ὄλην τῆς Σάμης κατάρραν κατὰ τῶν ἐπιτηδείων τῆς Ἡμέρας οἵτινες εινε ὀ κοινοὶ πάντων τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων και πράξεων ἐχθροὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΠΟΙΧΙΛΙΤΑΠ . Π ΗΤΟΛΛΥΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΣ και ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ.

Σ. Λοιπὸν πῶς Σᾶς ἐφάνηκαν αἱ ἐκλογαί ;

Π. Λαμπρὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία καὶ εἰς τοὺς τρεῖς διορισμούς.

Σ. Τι ἐνοεῖτε μὲ τοῦτο.

Π. Ἐνοῶ ὅτι οἱ διορισμοὶ τῶν Βουλευτῶν τῆς Ἐπαρχίας ἐπέτυχον ! . .

Σ. Ἀλλὰ δὲν Σ' ἐνοῶ, οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται δὲν διορίζονται.

Π. Ἴσως πάντες οἱ Ἕλληνες νὰ νομίζωσιν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει Σύνταγμα, ὅτι ὑπάρχει γενικὴ ψῆφος καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων μόνον ὑπογράφει διατάγματα ! Ἡμεῖς ἐναντίον τῆς γνώμης καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Κόσμου ὅλου, ἂν θέλετε, λέγομεν μετὰ παρηρησίας ὅτι ἐν Ἑλλάδι κατηργήθη τὸ Σύνταγμα οὐσιαστικῶς πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ὅτι μόνον μερικὴ ψῆφος ὑπάρχει καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς διοικεῖ καὶ ἔχει αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις αἰτινες 99 ἐπὶ τοῖς 100 εἶνε νευρόσπαστα οὐ μόνον τοῦ Βασιλέως ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀυτοκρατορῶν καὶ τῶν Στυλαρχῶν ἢ οὗς ἡ τοιαύτη τῶν Κυβερνήσεων ἀνοχὴ ἔκαμε βαθυπλούτους καὶ ἐκατομμυριούχους καὶ ὅστις δὲν πιστεύει ἄς ἀναγνώσει τὸν βίον τοῦ Θῶν π. χ. . . ;

Μάλιστα ! μὴ θορυβεῖσαι κ. Συντηρητικὴ ἡ ἀλήθεια εἶνε πικρὰ καὶ ὅταν πίπτει κατακέφαλα κάμνει παραξυσμούς καὶ θορύβους καὶ προκαλεῖ ἐναντίον τῶν λεγόντων ταύτην φυλακίσεις καὶ ἐξορίας καὶ ὑστερήσεις καὶ παντὸς εἶδους συκοφαντίας καὶ ὕβρεις ! καὶ ὅμως καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα **Νικᾶ ! Νικᾶ !** καὶ ὁ μὴ πιστεύων ἄς διαβῆ ὀπίσω μὲ τὸ ἐνάεριον πλοῦν τῆς φαντασίας καὶ ἄς ἐξετάσῃ τὴν ἐποχὴν τῶν φρικαλέων γεγονότων ἄτινα ἀνὰ πάντα ἐνικυτὸν ἐροτάζει ὁ χριστιανὸς δηλ. τῶν γεγονότων ἄτινα ἐξετυλίχθησαν τὴν μεγάλην ἐβδομάδα.

Ὡς βόμβα ἐξ οὐρανοῦ κυλισθεῖσα ὁ Χριστὸς αἰφνιδίως πίπτει μεταξύ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων καὶ πλουσίων καὶ ἰσχυρῶν τοῦ ἔθνους τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀληθείας ἐγείρει τὰ πλήθη κατὰ τῶν ἐκμεταλευτῶν τῆς συνειδήσεως, κατὰ τῶν κλεπτῶν τοῦ ἰδρώτος, κατὰ τῶν ὑποκριτῶν καὶ θεομπαικτῶν τοῦ δυστυχισμένου ἐκείνου Λαοῦ ὁ ὁποῖος ἦτο πεπρωμένον νὰ κατὰκομτασθῆ καὶ οὐδέποτε πλέον νὰ ἀνκυνταχθῆ (ὡς θὰ συμβῆ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν αὖριον).

Δυστυχῶς ἡ ἀλήθεια αὕτη ἐξήγειρεν ἐναντίον του τὴν ὀργὴν καὶ τὴν συκοφαντίαν τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν οἵτινες κατηγοροῦσαν τὸν Χριστὸν ὡς στασιαστὴν ὡς ζητοῦντα νὰ καταλύσῃ τοὺς Νόμους καὶ νὰ καθαιρέσῃ τοὺς Ἀρχιερεῖς κατὰθεωσῶν νὰ πείσῃ τὰ ἀ-

μαθῆ καὶ εὐκολόπιστα πλήθη καὶ οὕτω νὰ ἀχθῆ εἰς τὸν Γολγοθᾶ φραγγελωμένος καὶ ἐμπυτμένος ὁ μέγας Διδάσκαλος τῆς Ἀληθείας, ὁ ἀληθὴς Σωτὴρ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀδικουμένων καὶ οὕτω ἡ ἀλήθεια ἀφῆν ἐραπίσθη καὶ ἐλογχίσθη, ἐσταυρώθη καὶ οὕτω ἠσύχασαν οἱ ἰσχυροὶ, οἱ ὑποκριταί, οἱ πλούσιοι, οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ ἔθνους ἐκείνου τὸ ὅποιον ὅμως ἐξ ὀλοκλήρου ὕστερα ἀφῆν εἰς τὰς χεῖρας τῶν δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐξαχρειωθῆ ἐντελῶς, νὰ νικηθῆ, νὰ ἐκλείψῃ τέλος πάντων.

Καὶ ὁ μὲν Λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπκτῆθεις ὑπὸ τῶν δολίων Ἀρχόντων καὶ Κυβερνητῶν κατεστράφη ἐντὸς ὀλίγου ἐνῶ ἡ Ἀλήθεια τραφεῖσα ἀπὸ τὸ ἀθάνατον τοῦ θείου Ἡρώος τοῦ Γολγοθᾶ αἷμα ἔγινε τόσον εὐτραφὴς καὶ μεγάλη ὥστε νὰ καταλάβῃ σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τῆς Ἀνθρωπότητος ἢ νὰ ἀνάγκασε νὰ κάμῃ βωμούς καὶ θυσιαστήρια ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ προσφέρῃ ὑπερτάτην θυσίαν εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον αὕτη αὕτη ἡ ἀνθρωπότης πρὸ 1907 ἐτῶν ἐνέπτυσσε καὶ περιέπαιξε.

Νικᾶ ! λοιπὸν Νικᾶ ! ἡ Ἀλήθεια Νικᾶ καὶ ὅταν τῆς φιλῶσιν τὰ κράσπεδα τῆς ἐσθῆτος τῆς, Νικᾶ καὶ ἔτι μᾶλλον ὅταν τῆς γαμίζωσι τὸ στῆθος ἀπὸ λογιισμῶν καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ στέφανου Μαρτυρίου.

Σ. Ἐν τούτοις ἐφύγαμεν ἐκ τοῦ θέματός μας καὶ Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐξακολουθήσητε νὰ μὲ ἀποδείξητε διατὶ ἐν Ἑλλάδι διορίζονται ἀντὶ νὰ ἐκλέγονται οἱ Βουλευταί.

Π. Μάλιστα ἡ λογικὴ καὶ τὸ πολίτευμα, ὅπερ εἶνε ἀπόρροια τῆς λογικῆς, λέγει ὅτι οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπάνω ἀπὸ τὴν λογικὴν καὶ ἀπὸ τὸ πολίτευμα εἶναι αἱ αὐτῶν μεγαλειότητες τὸ Χρῆμα καὶ τὸ Κόμμα, ἐν ἄλλαις λέξεσι ἡ ψῆφος τοῦ Λαοῦ εἶνε νευρόσπαστον εἰς τὰς χεῖρας τῶν Πλουσίων καὶ τῶν Κομματάρχων διευθυνομένη ἀνκλόγως τῆς ἐπιθυμίας τούτων εἰς τὸ Νὰ ἢ τὸ Ὀχι τῶν κλητῶν. Βεβαίως αὖριον θὰ ἀπαλλαγθῶμεν ἐκ τῆς ἀπεχθεοῦς ταύτης Μοναρχίας, ἐν τούτοις σήμερον ὁ θέλων νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην εἶνε ἡλίθιος.

Σ. Πῶς λοιπὸν ἐνῶ εἶνε ἀληθὲς τοῦτο πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχει γενικὴ ψῆφος καὶ οὐχὶ σπικνίως λέγομεν ὅτι θὰ ἦτον εὐχῆς ἔργον ἐὰν « κοπῆ αὕτη ? »

Π. Διότι οἱ Ρωμηροὶ περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους θνητοὺς εἴμεθα ἐπιπόλαιοι καὶ οὐδέποτε ἐξετάζομεν τὸ βάθος τῶν ζητημάτων ἀλλὰ μόνον τὴν ἐπιφάνειαν ἀρκούμενοι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τύπων καὶ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς οὐσίας ἐγὼ τὰ λογαριάζω ἐν συντομίᾳ ὡς ἐξῆς : Ὁ βουκόλος, ὁ γεωργός, ὁ ἐργάτης, ὁ μικρέμπορος, ὁ βιοπαλαιστής, ὁ ὑπάλληλος, εἶνε ὡς ἐκ τοῦ φυσικοῦ Νόμου τῆς ἀνάγκης δούλοι εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τὸν πλούσιον, τὸν μεγαλέμπορον, τὸν ἱκτῶν, τὸν δικηγόρον, τὸν ἐργαλάτῃν, τὸν κομματάρχην κ. τ. λ. ἐ-

πομένως, υπακούοντες εἰς τὴν ἀνάγκην, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς λέγει καὶ ὁ Ὁμῆρος, ὑποκύπτουσι καὶ οἱ θεοί, παραδίδει καὶ τὴν ψῆφον του, παραδίδει καὶ τὸν ἰδρώτα του, παραδίδει καὶ τὴν γυναῖκα του καὶ τὴν θυγατέρα του μαζὺ δὲ μὲ ὅλα αὐτὰ παραδίδεται καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ λαοῦ· ὡς βλέπεις λοιπὸν μόνον μερικὴ ψῆφος ὑπάρχει καὶ ὄχι γενικὴ ἣτις ἔχει καταργηθῆ σι ω π η ρ ῶς ! καὶ διὰ τοῦτο ἐγείρεται ὁ γέλωτος ὅταν ἀκούομεν τινὲς θαμῶνας τῶν κερφενείων ἢ ὑποψηφίους τῶν φρενοκομείων νὰ λέγωσιν ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῆ τί ; ἡ γενικὴ ψῆφος ! ἣτις οὐδέποτε ὑπῆρξεν οὔτε ὑπάρχει, εἶνε σὰν νὰ λέγωμεν «πρέπει νὰ συλλήφθῃ ἡ σκιά» ἣτις κινεῖται, λαμβάνει σχήματα, μεγαλύνει, μικραίνει μὰ δὲν δὲν εἶναι τίποτε ἐν τούτοις, εἶνε σκιά !

Σ. Ἐν ἄλλαις λέξεσι οἱ κυρίως υπαίτιοι διὰ τὴν κακὴν ἐλλογὴν τῶν κατὰ κριρὸς ἀντιπροσώπων καὶ ἐπομένως οἱ κυρίως αἴτιοι τῆς ἐλευθερίας διοικητικῆς καὶ πολιτικῆς καὶ Ἐθνικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἶνε οἱ ἰσχυροί, οἱ Κομματάρχαι, οἱ Πλουσιοί, οἱ Ἐπιστήμονες κτλ.

Π. Βεβχίως οὐδὲ οἱ ἴδιοι δύνανται νὰ τὸ ἀρνηθῶσιν ἐκτὸς ἂν εἶνε ὁπαδοὶ τῆς ἐπιστήμης ἐκείνης ἢ ὁποία λέγει ὅτι ὁ «Ἥλιος» εἶνε σκοτεινὸς καὶ ἡ τοιαύτη ἐπιστήμη καλεῖται ΤΥΦΛΩΜΑΡΑ !

Σ. Ὡστε τί πρέπει νὰ γίνῃ ἵνα ἀπαλλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν τυφλωμάραν αὐτήν ;

Π. Καὶ πάντοτε εἶπομεν καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὅσον ὀλιγωτέρη οἰκονομικὴ ἀνάγκη ὑπάρχει καὶ ὅσον ὀλιγωτέρα ἀμάθεια, τόσοσιν πλησιάζομεν εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὸ φῶς.

Ἐπομένως ἐὰν θέλωμεν αἱ διάφοροι βδέλλαι αἱ τὸσον ἀναφικνδὸν προσκεκολλημένα ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Λαοῦ, νὰ πέσωσι καὶ νὰ ψοφίσωσι, πρέπει ἐφ' ὅσον μὰς εἶνε δυνατόν νὰ ἐργασθῶμεν δι' ἀόκνου ἐργασίας καὶ ἐλέγχου ὅπως προκῆψῃ καλλιτέρεα διοικήσις ἣτις μετ' ὀλίγον νὰ φροντίσῃ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου, ὑπὲρ τῶν προϊόντων, ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας, ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως τῶν Νέων, ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ἀναρθώσεως τοῦ φρονήματός του, καὶ τότε βεβχίως θὰ προκῆψωσι πολῖται εὐσυνείδητοι καὶ ἀξιοπρεπεῖς καὶ τότε ὁ ἠθικὸς Νόμος θὰ σταθῇ ὑπεράνω τοῦ Φυσικοῦ καὶ τότε ὁ Κηρὴν θὰ πέσῃ πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ πνευματικοῦ Ἐργάτου καὶ τοῦ τιμίου χειρὸνακτος. Ζητῶν ἔλεος καὶ συγχώρησιν, καὶ τότε καὶ μόνον τότε θὰ εἴπωμεν ἡμεῖς ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν Λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι !

Σ. Καὶ διὰ ποίων μέσων θὰ γίνωσι ταῦτα τὰ ὁποῖα ζητεῖτε καὶ τὰ ὁποῖα τόσοσιν δύσκολα εἶνε ;

Π. Πᾶν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν θέλει νὰ πράξῃ εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ ὅσον εὐκόλον καὶ ἂν εἶνε, καθὼς ἐπίσης ὅτι

ἀπορρασίση ὅσον δύσκολον καὶ ἂν εἶνε δύνανται νὰ τὸ ἐπιτύχῃ «καὶ ἂν ἔχετε πίστιν ὡς κόκον συνάπεως εἶπεν ὁ Χριστὸς δύνασθε νὰ μετακινήσητε τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας» ἐπομένως καλὴ θέλησις μόνον χρῆάζεται, ὅταν δώσωσι τὰς χεῖρας εἰς ἀλλήλοσθήθειαν οἱ αἰσθηματῖαι, οἱ εὐγενεῖς χαρακτῆρες, οἱ ἐργάται, οἱ χωρικοί, οἱ ἀξιοπρεπεῖς ὑπάλληλοι καὶ δὴ οἱ διδάσκαλοι, οἱ καθηγηταὶ ἴτινες, ἐν παρόδῳ λεχθήτω, εἶνε αἰσχος νὰ εἶνε δούλοι εἰς τὸν τυχόντα κομματάρχισκον, οἱ ἀγαθοὶ ἐπιστήμονες καὶ ὅλα τέλος τὰ ὑγειῶ στοιχεῖα.

Ὅταν λέγομεν ὑπάρξῃ ἡ συνεργασία τῶν ἀνθρώπων τούτων τότε, ὅσον ὀλίγοι καὶ ἂν ὑποθεθῶσιν, ὅτι θὰ εἶνε οὗτοι, οὐδεὶς ἂς ἀμφιβάλλει ὅτι καὶ ἐν καιρῷ τῆς δράσεως θὰ εἶνε ἄτρωτοι ἀπὸ τὰ βέλη καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν τυραννίσκων τῆς ἡμέρας καὶ μετὰ τὴν δράσιν θὰ ἴναι τόσοσιν ὑψηλὰ ὥστε ἐκείθεν θὰ διορῶσιν τοὺς ἀσπάλαγγας αὐτοὺς μικροὺς ὡς μελανάς στιγμὰς ἐπὶ τοῦ γηίνου χάρατος.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἡ ἀρχὴ ἐγένετο τὸ « Λαϊκὸν Ἀνεργαστήριον » καλεῖ πάσας τὰς ἀνωτέρω τάξεις εἰς κοινὴν συνεργασίαν ὅπως ἰσχυροὶ ἐν τῇ ἐνώσει ἀντεπεξέλθωμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Λαοῦ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ.

Σ. Καὶ ἐγὼ μολονότι βλέπω ὅτι καὶ ὀρθὴ καὶ δυνατὴ εἶνε ὅσα λέγετε ἐν τούτοις ἐπειδὴ εἰμαι συντηρητικὸς καὶ ἐπομένως ἐχθρὸς πάσης Προόδου, θὰ ἀντιταχθῶ ἐναντίον Σου ὅλαις δυνάμεισι καὶ ἰδοὺ ἀμέσως τρέχω πικροῦ καὶ εἰς τὰ κερφενεῖα καὶ εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ ἀπάνω ἀπὸ τὰς στέγας φωνάζων ὅτι ὁ Ἀντύπας εἶνε θεάτρελλος ὅτι ζητεῖ νὰ γκρεμίσῃ τὰς ἐκκλησίας, νὰ ζουρίσῃ Παππάδες, νὰ ἀνοίξῃ τὰς φυλακὰς καὶ ὅτι ἄλλο δυνθῶ, καὶ ἔτσι λέγε ὅσα θέλεις ἢ βλακεία καὶ εὐπείστια τοῦ Λαοῦ ἐσταύρωσε τὸ Χριστὸ καὶ σὺ θὰ γλυτώσης ἀπὸ τὰ νύχια μας ;

Π. Ἴπαγε εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τοὺς Πλουσίους καὶ κομματάρχας, ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη ἦτο σκοτεινὴ, τὸ αἷμα ἐκείνου ἔπλυε τὰς ἀκαθαρσίας τῶν συντηρητικῶν καὶ τῶν μεγάλων Κλεπτῶν καὶ διέλυσε τὰ σκότη τῆς ἀμαθείας, ἡ ἐποχὴ δὲ αὕτη θὰ μὰς δείξῃ βεβχίως τὰ πράγματα εἰς ἀντίστροφον κατὰστασιν δηλ. ἡ ἀλήθεια νικῶσα θὰ σταυρώσῃ τοὺς πολυπληθεῖς Ἰουδαίους τοὺς προδιδόντας ἀντὶ ἀργυρίου καὶ τὴν Συνείδησιν καὶ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἀνθρωπότητα—θὰ νικήσῃ ὁ Κοινωνισμὸς νῦν, θὰ νικήσῃ οἱ φιλελεύθεροι τοὺς συντηρητικὸς καὶ φαύλους—Κρημνήσθητι λοιπὸν εἰς τὸ βάραθρον τῆς κηκίας καὶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ ὅπως ὁ ἀυτάδελφός Σου Δάβολος ἔπεσεν ἐκ τοῦ ὕψους ἔπου ἀνεβίβασε τὸν Χριστὸν διὰ νὰ τὸν ἐξαπατήσῃ ὑποσχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Κόσμου !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ**